

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 16Csp/159/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917209810
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Petráň Vinczeová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6917209810.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Petráň Vinczeovou, v právnej veci žalobcu K. R., V. XX. XX. XXXX, B. P. L. A. XXX, XXX XX X., zastúpeného Podhorský & Partners, s. r. o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 46 962 000 proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 289,01 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1) Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27. 07. 2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 289,01,- Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 289,01 Eur odo dňa 26. 07. 2017 až do zaplatenia, a to titulom bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného. Zároveň sa voči žalovanému domáhal aj náhrady trov konania. Svoj v žalobe uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že dňa 28. 09. 2006 so žalovaným uzavreli Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva o revolvingovom úvere“), na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcovi sumu vo výške 761,83 Eur (22.951,- Sk). V skutočnosti žalovaný poskytol žalobcovi menej ako bolo dohodnuté, keď na účet žalobcu poukázal sumu 739,26 Eur (22.271,- Sk). Následne bol žalobcovi poskytnutý revolving dňa 14. 03. 2007 v sume 413,83 Eur. Ďalej žalobca poukázal na to, že sa medzi ním a žalovaným na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. z. 10C/351/2015 viedlo súdne konanie, v ktorom žalovaný žaloval žalobcu na zaplatenie sumy 438,90 Eur s príslušenstvom. Konajúci súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný. Súd sa po tom, ako vyhovel námietke premlčania, už nevenoval ostatným namietaným nedostatkom kontrakčného procesu a samotnej Zmluve o revolvingovom úvere. Právny zástupca žalobcu (vtedy ako žalovaného) namietal, že zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. h) a i) zákona č. 258/2001 Z. z., preto je podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane vtedy žalovaného rovnako namietal nedostatky zmluvy a jej rozpor s § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. pre vady v kontrakčnom procese (vnútorný obsahový rozpor návrhu a akceptácie). Podľa jeho názoru nebola zmluva uzavretá v predpísanej písomnej forme pre nedostatok akceptácie zmeneného návrhu žalobcom a teda platne nevznikla. Vykonaným súdnym dokazovaním v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/351/2015 bolo preukázané, že žalovaný poskytol žalobcovi v skutočnosti úver vo výške 1.153,09 Eur. Žalobca však zaplatil žalovanému sumu vo výške 1.442,10 Eur, čo vyplýva z listinného dôkazu - Karty klienta, ktorý súdu predložil žalovaný. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že Zmluva o revolvingovom úvere obsahovala neprimerané vysoké

úroky a poplatky za poskytnutie úveru, preto boli tieto nároky žalobcu absolútne neplatné. Žalobca poukazuje na neprimeranú výšku ročnej úrokovej sadzby prevyšujúcej 30 % a nemravných poplatkov za úver. Takáto dohoda o výške úrokov a odmeny za poskytnutie sa podľa názoru žalobcu prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Vykonaným dokazovaním Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/351/2015 bolo podľa tvrdení žalobcu jednoznačne preukázané, že žalobca splatil (vrátil) žalovanému sumu vo výške 1.442,10 Eur, aj napriek skutočnosti, že žalovaný poskytol žalobcovi finančné prostriedky len vo výške 1.153,09 Eur. Súčasne bolo v uvedenom súdnom spore vecne a právne odôvodnené, že Zmluvu o revolvingovom úvere je potrebné v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca bol teda povinný vrátiť žalovanému iba peňažné prostriedky, ktoré mu poskytol žalovaný, teda sumu 1.153,09 Eur. Vzhľadom na právnu kvalifikáciu, ktorú zastáva žalobca a podľa ktorej predmetná zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným obsahuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru a súčasne ani neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, čo malo za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, žalobca mal povinnosť vrátiť žalovanému poskytnuté finančné prostriedky len vo výške poskytnutého plnenia, a to vo výške 1.153,09 Eur. Plnenie v sume 289,01 Eur, ktoré žalovaný od žalobcu prijal navyše, je podľa žalobcu plnením bez právneho dôvodu, a teda ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré musí žalovaný vydať. V prípade námietky premlčania vo vzťahu k objektívnej premlčacej lehote zo strany žalovaného, žalobca z opatrnosti dal do pozornosti tunajšieho súdu to, že Krajský súd v Prešove (v rozhodnutí č. k. 7Co/84/2011 zo dňa 12. 12. 2011, č. k. 3Co/41/2012 zo dňa 06. 03. 2013, č. k. 2Co/9/2012 zo dňa 21. 01. 2013 a č. k. 5Co/134/2012 zo dňa 26. 11. 2013) a Krajský súd v Žiline (v rozhodnutí č. k. 9Co/648/2013 zo dňa 20. 02. 2014) posúdili obdobné konanie poskytovateľov úverov ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že tieto subjekty nedávajú svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Objektívna premlčacia doba je 10 ročná. Žalobca si okrem vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia voči žalovanému uplatňuje aj úrok z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to odo dňa podania žaloby, teda od 26. 07. 2017 až do zaplatenia.

2) Tunajší súd uznesením č. k. 16Csp/159/2017-29 zo dňa 10. 08. 2017 podľa § 167 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba ako „CSP“) žalovaného vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu dňa 27. 07. 2017 a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

3) Žalovaný sa k žalobe vyjadril vo svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 04. 09. 2017 (na č. l. 31 a nasl. p. v.) a poukázal na to, že žalobca dôvodnosť podanej žaloby zakladá na tvrdení, že uzavretá zmluva neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný uplatňuje ako základnú skutočnosť voči podanej žalobe námietku premlčania. Žalobca doručil žalobu na súd dňa 27. 07. 2017. Z listiny označenej ako „Karta klienta“ k predmetnej zmluve vyplýva, že žalobca vykonal poslednú úhradu dňa 05. 03. 2009. Žalovaný tvrdí, že podaná žaloba smeruje k uplatneniu nároku, ktorý je premlčaný po uplynutí premlčacej doby. V súvislosti s tvrdením žalobcu o objektívnej premlčacej lehote, ktorá by podľa tvrdenia žalobcu mala byť 10-ročná z dôvodu, že malo dôjsť k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu, žalovaný uviedol, že takýto záver a tvrdenie žalobcu nemá oporu v žiadnej skutkovej okolnosti, alebo v dôkaze, ktorý by žalovaný predložil či len označil. V tejto súvislosti dal žalovaný do pozornosti súdu rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici vydané v súdnych sporoch vedených pod sp. zn. 14Co/530/2015, sp. zn. 14Co/637/2015, sp. zn. 16Co/746/2015 a Krajského súdu v Žiline v súdnom spore vedenom pod sp. zn. 9Co/516/2015. Ohľadne zmluvných vzťahov uzavretých pred aj po dobe uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000056370, žalovaný poukazuje na to, že zo strany Slovenskej obchodnej inšpekcie bola vykonávaná kontrola súladu a dodržiavania zákona žalovaným, pričom v rámci týchto kontrol bolo konštatované, že zmluvy o revolvingovom úvere uzavreté pred aj po tom, čo bola dohodnutá predmetná zmluva boli žalovaným uzavreté v súlade so zákonom č. 258/2001 Z. z. a obsahujú všetky zákonné náležitosti. Tvrdenia žalobcu o úmyselne získanom bezdôvodnom obohatení nemajú reálny skutkový a ani vecný dôvod. Na základe uvedeného žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe tvrdí, že žalovaný nárok považuje v celom rozsahu za premlčaný z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej lehoty a preto navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a súčasne žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania.

4) Následne uznesením č. k. 16Csp/159/2017-39 zo dňa 04. 10. 2017 tunajší súd podľa § 167 ods. 3 CSP umožnil žalobcovi, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k vyjadreniu žalovaného k žalobe.

5) Vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 01. 09. 2017 doručenom tunajšiemu súdu dňa 13. 10. 2017 (na č. l. 41 a nasl. p. v.) žalobca poukázal na to, že žalovaný dlhodobo uplatňuje neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, úroky ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a sú neprimerane vysoké, ako aj premlčané pohľadávky na celom území Slovenskej republiky. Je zrejmé, že tak robí vedome s úmyslom sa obohatiť na úkor spotrebiteľov. Podľa názoru žalobcu, konanie žalovaného ako podnikateľa poskytujúceho úvery a pôžičky nebolo konaním s odbornou starostlivosťou, pretože v zmluve o úvere vedome dojednal vysoké úroky za poskytnutie úveru - RPMN, pričom toto konanie predstavuje jednoznačne rozpor s dobrými mravmi a za čelom získať vysokú odmenu za poskytnutie finančných prostriedkov. Žalovaný mal svoje zmluvy o úveroch a proces ich uzatvárania zosúladiť s právnym poriadkom. Súdny vo viacerých prípadoch judikovali rozpor zmluvnej dokumentácie žalovaného s právnym poriadkom Slovenskej republiky a preto je pre žalobcu zrejmé, že žalovaný prijímal plnenia nad rámec prípustný zákonom, úmyselne s vedomím, že ide o plnenie v rozpore so zákonom, či dobrými mravmi vo viacerých prípadoch. Žalobca dal do pozornosti tunajšiemu súdu i to, že Krajský s v Prešove ako aj Krajský súd v Žiline vo svojich viacerých rozhodnutiach posúdili konanie dodávateľa - žalovaného ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu tým, že žalovaný nedáva svoje zmluvy do súladu so zákonom o spotrebiteľských úveroch a uplatňuje na území Slovenskej republiky neprimerane vysoké úroky za poskytnutie úveru. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou je, resp. bolo podľa vyjadrenia žalobcu poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalobca ďalej poukazuje na to, že žalovaný uzavrel nespočetne veľa formulárových zmlúv, ktoré uzatváral so spotrebiteľmi. Tieto formulárové zmluvy (tak ako je tomu aj v tomto prípade) obsahovali viaceré ustanovenia odporujúce dobrým mravom a takisto absentovali aj údaje o RPMN v zmluvách, čo zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov sankcionoval bezúčnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Aj z uvedených dôvodov možno konanie žalovaného považovať za úmyselné a na daný právny spor aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu. Konanie žalovaného je podľa názoru žalobcu vopred premyslené a z hľadiska pomeru rizika voči dosiahnutému zisku dobre premyslené a preň ekonomicky výhodné. Neznalosť zákona žalovaného v danom prípade neospravedlňovala a ani ho neopravňovala na vymáhanie a prijímanie platieb vo vyššej, než poskytnutej sume. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je zrejmé, že žalovaný postupoval voči žalobcovi od začiatku v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Napriek tomu, že je žalovaný znály problematiky okolo uzatvárania zmlúv o spotrebiteľských úveroch, ktoré dlhodobo poskytuje, nezosúladiť svoje konanie so zákonom. Žalobca, spotrebiteľ konajúci v dobrej viere plnil svoje povinnosti pod dojmom, že zmluva je platne uzavretá a že všetky nároky žalovaného boli legálne a legitímne. Žalobca je toho názoru, že námietka premlčania vznesená žalovaným je neurčitá, nakoľko nie je zrejmé kedy začala plynúť premlčacia doba. Žalobca k námietke premlčania žalovaným ďalej poukazuje na to, že vznesenie tejto námietky je v rozpore s dobrými mravmi. Je výrazom zneužitia práva na úkor účastníka, ktorý márne plynutie premlčacej doby nezavinil a voči ktorému by za takej situácie zánik nároku v dôsledku plynutia premlčacej doby bol neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré svoje práva včas neuplatnil. Je teda zrejmé, že prihladenie na vznesenú námietku premlčania žalovaným je tvrdým postihom vo sfére žalobcu, kedy žaloba by bola zamietnutá aj napriek tomu, že žalobca nemohol a nevedel skôr uplatniť svoje nároky a žalovaný vedome minimálne s nepriamym úmyslom sa obohacoval na jeho úkor. Konajúci súd by mal v otázke premlčacej doby napriek ustanoveniu zákona podľa vyjadrenia žalobcu prihliadať na to, že ak by postupoval čisto formálne, znemožnil by uplatňovať práva subjektov, ktorí boli „poškodenými“ v prípade poskytnutia úverov ktoré časom preplatili. Tieto subjekty boli dokonca žalované v pôvodných konaniach, museli sa brániť a nevedeli ako ich spor skončí. Preto nemohli podľa tvrdení žalobcu uplatniť žiadne nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože čakali na rozhodnutie súdu. Stáva sa, že medzičasom do rozhodnutia súdu uplynie 3 ročná objektívna premlčacia doba a tým sa znemožní subjektom uplatňovať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Je teda vylúčená taká aplikácia práva súdom, ktorá by odňala spravodlivosť týmto subjektom napr. tým, že uplynutím objektívnej premlčacej doby napriek tomu, že poškodený sa ani nedozvie kto sa na jeho úkor obohatil, súd žalobu zamietne bez toho aby sa vysporiadal so subjektívnou premlčacou dobou. Na základe uvedeného si žalobca aj napriek námietke premlčania nároku zo strany žalovaného uplatňuje voči nemu vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, t. j. vydanie majetkového prospechu vo výške 289,01 Eur.

V prípade zamietnutia žaloby, žalobca žiada konajúci súd, aby žalovanému nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania vzhľadom na skutočnosť, že žalobca už poukázal žalovanému viac ako mal a nebolo by spravodlivé ho zaviazat' k ďalšiemu finančnému plneniu v prospech žalovaného, a to konkrétne k náhrade trov konania.

6) Žalobca neskôr vo svojom podaní zo dňa 11. 07. 2018 (na č. I. 53 a nasl. p. v.) vo vzťahu k subjektívnej premlčacej dobe uviedol, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia a kto sa na jeho úkor obohatil, kvalifikovane dozvedel až po dátume 15. 02. 2017, teda po porade s advokátom, ktorý ho v tejto veci zastupuje. Súčasne žalobca zastáva názor, že sa o vzniku bezdôvodného obohatenia mohol najskôr dozvedieť až vyhlásením rozsudku vo veci samej dňa 04. 11. 2015 (resp. po písomnom vyhotovení znenia rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10C/351/2015-58 zo dňa 24. 03. 2016). Žalobca - spotrebiteľ sa teda dozvedel skutočnosti nasvedčujúce tomu, že na jeho úkor sa žalovaný obohatil až po porade s advokátom v čase prevzatia zastúpenia, teda dňa 24. 04. 2017. Žalobca vo svojom podaní opakovane apeluje na to, že použitie napr. neprijateľných podmienok v zmluve o úvere, či určenie neprimerane vysokých úrokov nemožno hodnotiť inak ako konanie žalovaného zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech opísanými praktikami. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu je podľa tvrdení žalobcu zrejmé, že žalovaný postupoval voči žalobcovi od začiatku v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Žalobca uviedol, že vyššie uvedené závery ohľadom úmyslu žalovaného obohatiť sa potvrdilo aj Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré prostredníctvom Odboru ochrany spotrebiteľa posudzovalo množstvo spotrebiteľských zmlúv spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.. Na základe mnohých podnetov spotrebiteľov posudzovalo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky spotrebiteľské zmluvy a dospelo k záveru, že:

- viaceré zmluvné podmienky zakomponované v zmluvách spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. sú neprijateľné;
- spoločnosť využíva finančnú situáciu spotrebiteľov;
- je potrebné podať podnet združeniam na ochranu spotrebiteľov na zväzanie podania žaloby proti spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. na súd.

Vzhľadom na odborné posúdenie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky ohľadom prijateľnosti zmlúv a samotného konania žalovaného má žalobca za to, že je možné, dokonca nutné posúdiť konanie žalovaného ako úmyselné konanie, v prípade ktorého je možné aplikovať 10 ročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V III. bode svojho podania (na č. I. 55 p. v.) žalobca dal do pozornosti tunajšiemu súdu rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/122/2017 zo dňa 12. 12. 2017, ktorý sa zaoberá viacerými právnymi otázkami, ktoré sa posudzujú aj v prejednávanej veci. V závere svojho podania žalobca opätovne zdôraznil, že konanie žalovaného nemožno označiť inak, ako úmyselným konaním so zámerom obohatiť sa na úkor žalobcu. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhuje, aby súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobcu v rozsahu 100 %.

7) Súd dňa 19. 09. 2018 pojednával a rozhodol v neprítomnosti sporových strán a ich právnych zástupcov.

8) Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa s obsahom spisu, a to so žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27. 05. 2017, Kartou klienta k zmluve č. 8000056370, návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 13. 03. 2014, rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10C/351/2015-58 zo dňa 24. 03. 2016, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/316/2016-80 zo dňa 30. 06. 2016, Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 09. 2006, osvedčením právneho zástupcu žalobcu o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, plnomocenstvom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 15. 02. 2017, výpisom z obchodného registra právneho zástupcu žalobcu, výpisom z obchodného registra žalovaného, vyjadrením žalovaného k žalobe zo dňa 01. 09. 2017, inšpekčným záznamom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 07. 08. 2009, splnomocnením právneho zástupcu žalovaného zo dňa 15. 01. 2013, vyjadrením žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 10. 10. 2017, vyjadrením žalobcu zo dňa 11. 07. 2018, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 23. 06. 2016, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/122/2017 zo dňa 12. 12. 2017, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 23. 09. 2016, písomným podaním žalovaného zo dňa 13. 07. 2018 a obsahom spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 10C/351/2015, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

9) Dňa 21. 09. 2006 podpísal žalobca písomnosť nazvanú ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere“ č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej uviedol údaj o požadovanej výške úveru (v SK; ktorá predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy): v sume 34.002,- Sk (1.128,66 Eur), údaj o splatnosti úveru (počet/splatnosť): 18/12, údaj o poskytnutej čiastke (v Sk): vo výške 22.271,- Sk (739,26 Eur), údaj o mesačnej splátke vrátane úrokov (v Sk): v sume 1.889,- Sk (62,70 Eur), údaj o RPMN za úver (v %): vo výške 96,61 a údaj o poplatku za uzatvorenie zmluvy (v Sk): vo výške 1.500,- Eur (49,79 Eur). Následne dňa 28. 09. 2006 došlo k podpisu tejto listiny zo strany žalovaného, ktorý vyplnil bod 6 listiny nazvaný ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“, v ktorom doplnil údaj o schválenej výške úveru (v SK; ktorá predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru, úrokov a poplatku za uzatvorenie zmluvy): v sume 34.002,- Sk (1.128,66 Eur), údaj o splatnosti úveru (počet/splatnosť): 18/12, údaj o poskytnutej čiastke (v Sk): vo výške 22.951 (761,83 Eur), údaj o mesačnej splátke vrátane úrokov (v Sk): v sume 1.889,- Sk (62,70 Eur) a údaj o RPMN za úver (v %): vo výške 65,12. Z Karty klienta zo dňa 14. 03. 2014 súd zistil, že žalobca uhradil žalovanému z titulu tejto zmluvy sumu 1.442,10 Eur.

10) Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej iba ako „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11) Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

12) Podľa § 53 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13) Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej iba ako zákon č. 258/2001 Z. z.), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

14) Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. sa na účely tohto zákona rozumie, spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

15) Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. sa na účely tohto zákona rozumie, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

16) Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17) Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

18) Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=28.09.2006>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

19) Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

20) Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

21) Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

22) Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

23) Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

24) Podľa § 43c ods. 2 vety prvej Občianskeho zákonníka, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

25) Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

26) Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

27) Zo žiadosti/zmluvy č. 8000056370 možno usúdiť, že niet pochyb o tom, že v danom prípade strany sporu mienili uzavrieť individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaný mal poskytnúť žalobcovi úver za podmienok uvedených v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere. V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že v čase podpísania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalobcom, bola podpísaná len časť 5 uvedenej zmluvy, t. j. údaje o požadovanom revolvingovom úvere (kde je uvedená v zátvorke poznámka vyplňte), pričom bod 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere (kde je uvedená v zátvorke poznámka nevyplňujte), boli do zmluvy dopísané až po podpise žiadosti žalobcom, a to žalovaným dňa 28. 09. 2006, kde sú uvedené jednostranne žalovaným údaje o schválenom úvere, už žalobca ako dlžník nepodpísal. Možno konštatovať, že bolo na vóli veriteľa, či žiadosti žalobcu vyhovie, resp. nie, prípadne za akých okolností. Zo strany žalovaného ako veriteľa nedošlo k úplnej akceptácii žiadosti žalobcu o úver, keďže z jeho strany išlo o uvedenie údajov úveru za iných podmienok (viď údaj o poskytnutej čiastke úveru) ako to navrhol v žiadosti žalobca. Išlo teda o nový návrh na uzavretie úverovej zmluvy, ktorý zo strany žalobcu ako dlžníka nebol písomne akceptovaný, preto podľa názoru súdu v danom prípade nedošlo k dodržaniu predpísanej formy, ako to požaduje § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., preto je podľa názoru súdu zohľadňujúc i ustanovenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka Zmluva o revolvingovom úvere v celom rozsahu neplatná.

28) Zmluva o revolvingovom úvere sa v predmetnom prípade uzatvárala na formulári veriteľa, ktorý je zároveň žiadosťou o poskytnutie úveru ako aj zmluvou o úvere, túto skutočnosť však nemožno zneužívať k záverom, že došlo k uzavretiu platnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade, kedy nie je vylúčená akákoľvek ďalšia manipulácia s textom (napr. dodatočné dopisovanie údajov do formulára po podpise dlžníkom ako to bolo v danom prípade) kedy dlžník podpísal iba žiadosť o poskytnutie úveru. Pre vznik zmluvy sa vyžaduje podpis oboma zmluvnými stranami, teda dlžníkom a veriteľom, pričom nesmie byť akýchkoľvek pochybností o tom, pod aký text účastníci zmluvy pripojili svoj podpis (čo z hľadiska obsahu listiny podpisujú).

29) Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

30) Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

31) V tomto konkrétnom prípade je predmetom bezdôvodného obohatenia majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide totiž o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Strany sporu sa spočiatku domnievali, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli.

32) Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

33) Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

34) Keďže v konaní žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa venoval aj tejto námietke a dospel k záveru, že je dôvodná. V prípade vzniku bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval už od začiatku, dochádza k vzniku bezdôvodného obohatenia okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, pričom subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu a komu plnil. V prípade plnenia bez právneho dôvodu objektívne bezdôvodné obohatenie u žalovaného by vznikalo od momentu každého čiastkového plnenia. Na základe vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, kedy sa oprávnený dozvie, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. V tejto súvislosti sa súd nestotožňuje s názorom žalobcu uvedeným v jeho vyjadrení zo dňa 11. 07. 2018 (na č. I. 53 p. v.) podľa ktorého sa žalobca dozvedel skutočnosťou nasvedčujúcej tomu, že sa na jeho

úkor žalovaný obohatil až po porade s advokátom v čase prevzatia zastúpenia, teda dňa 24. 04. 2017, pričom najskôr sa mohol tieto skutočnosti dozvedieť v písomnom vyhotovení rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 10C/351/2015-58 zo dňa 24. 03. 2016. Žalobca sa o bezdôvodnom obohatení a o tom kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil podľa názoru súdu dozvedel už v priebehu konania vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 10C/351/2015 v rámci ktorého právny zástupca žalobcu (v danom konaní v postavení žalovaného) už vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 15. 07. 2015 poukazoval na nedostatky uzatvorenej Zmluvy o revolvingovom úvere. Žaloba bola podaná na súd dňa 27. 07. 2017, a teda k uplynutiu dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty došlo. Súd ďalej posúdil plynutie objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je tak ako už bolo vyššie uvedené rozhodujúci okamih, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo, v danom prípade teda od momentu každého čiastkového plnenia, pričom súd konštatuje, že posledná platba, ktorú žalobca žalovanému poskytol bola vychádzajúca z Karty klienta dňa 05. 03. 2009. Do úvahy teda prichádza iba prípadná aplikácia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby na ktorej použitie žalobca apeluje. Žalobca poukázal na to, že žalovaný je nebankovým subjektom pôsobiacom na finančnom trhu v Slovenskej republike už dlhodobo, a teda si bol vedomý toho, aké právne predpisy regulujú jeho činnosť a neuvedenie podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom do zmluvy je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že bezdôvodné obohatenie ktoré malo konaním žalovaného vzniknúť, je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Vzťah bezdôvodného obohatenia medzi sporovými stranami je osobitným, nie spotrebiteľským vzťahom. V tomto prípade bola zmluva medzi žalobcom a žalovaným uzavretá v roku 2006, pričom súd nemal preukázaný žiadny konkrétny prípad, kedy bolo v rozhodnom období (v čase uzatvorenia zmluvy) žalovanému, či už rozsudkom alebo iným spôsobom vyššie uvedené konanie vytknuté (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline vydaný v spore vedenom pod sp. zn. 9Co/516/2015). Úmyselné konanie voči žalobcovi zo strany žalovaného nemal súd v danom prípade za preukázané a preto nemožno vychádzať z toho, že by boli podmienky na uplatnenie 10 ročnej objektívnej premlčacej doby zo strany žalobcu pri uplatnení jeho nároku v tomto súdnom spore dané. Na základe uvedeného je súd toho názoru, že nárok žalobcu na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je premlčaný v subjektívnej dvojročnej ako aj objektívnej trojročnej premlčacej dobe a nakoľko sa nejednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie zo strany žalovaného, súd žalobcom podanú žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

35) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36) Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí ktorým sa konanie končí.

37) O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V konaní mal žalovaný plný úspech, keďže žalobcom podaná žaloba bola zamietnutá a preto mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Vo vzťahu k žiadosti žalobcu, aby v prípade neúspechu bolo o náhrade trov konania rozhodnuté aplikujúc ustanovenie § 257 CSP súd uvádza, že toto zákonné ustanovenie neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie solventná, alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Súdny poskytuje spotrebiteľom ochranu v ustanoveniach hmotného práva. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že žalobca zastúpený v danom súdnom spore advokátskou kanceláriou si mohol byť hodnotiac opísaný skutkový stav vedomý možného neúspechu, resp. nesprávnej úvahy v otázke premlčania už pred podaním žaloby a súd nezistil v danej veci zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce výnimočný postup súdu pre nepriznanie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie

vydané. Pokiaľ sa oprávnená osoba účinne vzdala odvolania, odvolanie už nemôže neskôr podať. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP) .

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.